

mærkningerne til Lovforslaget, det tekniske Tilsyn. Det er jo ikke det, Kommissarierne skulle have med at gøre, de skulle jo selv have teknisk Medhjælp, foruden at de skulle have en hel Mængde Penge til Kontormedhjælp. Under disse Omstændigheder er det, jeg ikke rigtig kan forstaa, at det skulde være nødvendigt at have et Mellemed, da de paagældende, som ere valgte af Regeringen, jo ere et Mellemed mellem Regeringen og Banerne, og da Kommissarius ikke skal være ene om den tekniske Side af Sagen. Derfor vil jeg i alt Fald foreløbig tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det i det hele taget er nødvendigt at have Kommissarier til Banerne, naar disse ere anlagte og i Drift.

Det staar i § 4, at Bestemmelserne i §§ 1—3 „skulle gennemføres efterhaanden som de nuværende kongelige Kommissarier afgaa fra deres Stillinger“. Ja, men naar det nu er saa vigtig en Sag at have saadanne Kommissarier, vil jeg dog henstille til den ærede Minister, om vi, hvis nu disse to blive hen ad 100 Aar, skulle blive ved at beholde dem i disse ansvarsfulde og vigtige Stillinger, hvor de næsten hver Dag, eller i alt Fald saa ofte det lader sig gøre, skulle befare Banerne. Kunde Ministeren ikke være tilbøjelig til, hvis nu disse Bestemmelser gennemføres, i det væsentlige saaledes som de ere forelagte her i Lovforslaget, da at gaa ind paa, at vi dog kunde faa Ende paa den Historie, at vi ikke skulde vente efter, at de Mennesker skulde dø. De ere begge Mænd, som sidde med en udmærket god Pension af Statskassen, og vi kunde maaske være tilbøjelige til at give dem et lille Tilskud, fordi de have haft Lov til at indskovle alle disse mange Tusinder i mange Aar. Vi ere jo altid langmodige og velvillige, naar det gælder om at hjælpe vor trængende Næste, og det kunde dog være, at vi vare tilbøjelige til at støtte dem lidt. Skulde vi være forpligtede til at beholde disse Oldinge, indtil de maaske blive 100 Aar, synes jeg nok, det viser mere end noget andet, at disse Embeder ere nogle ganske mærkelige Embeder, naar de kunne bestyres af saadanne Folk.

Saa foreslaas det i Lovforslagets § 4 endvidere, at „fra 1. April 1905 tillægges der den kongelige Kommissarius ved de sjællandske og fynske Statsbaner et aarligt Honorar af 9,800 Kr., og den kongelige Kommissarius ved de jyske Statsbaner et aarligt Honorar af 8,000 Kr. foruden Dagpenge og Befordringsgodtgørelse“.

Med disse Bemærkninger vil jeg tillade mig at henstille til den ærede Minister, om det ikke skulde være muligt, at vi i alt Fald kunde faa Lempelser i Henhold til Lønningerne, og om det ikke kunde tages under Overvejelse, om vi ikke kunde redde os med een Mand, hvad Ministeren har antydset allerede i sin Tale i Fjor; navnlig dersom der ikke bliver Tale om at benytte disse Kommissarier ud over Anlægget af Banerne. Og endelig vil jeg for det tredje henstille, om vi ikke kunde faa denne Lov i sin fulde Helhed til at træde i Kraft, f. Eks. i Løbet af 5 Aar, for at det ikke skal blive ved at trække ud maaske en halv eller hel Snes Aar, inden vi kunne komme til noget Resultat i denne Sag. Det er disse foreløbige Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at gøre i Overensstemmelse med de Bemærkninger om samme Sag, som jeg har tilladt mig at fremkomme med tidligere, navnlig ved Finanslovens første Behandling. Jeg vil, som sagt, haabe, at denne Sag bliver henvist til et Udvalg, saa ville vi fra de forskellige Sider og ud fra de forskellige Anskuelser faa Lejlighed til at forhandle nærmere med Ministeren om Sagen.

Christian Rasmussen: Da vi for et Par Aar siden havde Loven om Statsbanernes Ordning til Behandling her i Tinget, var der jo stærk Tale om at faa en Ordning med det samme af det Forhold, hvorom der nu her foreligger Forslag. Det lykkedes ikke den Gang at faa det til Behandling, men den højtærede Minister antydede, at han rimeligvis vilde komme med et Forslag i denne Retning, og jeg skal udtale min Glæde over, at dette Forslag er kommet til at foreligge saa hurtigt, som sket er. Endvidere skal jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Minister netop har taget Forslaget op under denne Form. Det er, som det blev bemærket af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, saaledes, at der fra Kommissionen foreslaas to forskellige Maaader at ordne Forholdene paa. Og jeg er glad ved, at den højtærede Minister har benyttet det Forslag, der er benævnt A, og ikke er kommet ind paa at benytte det andet Forslag, der ganske sikkert ikke vilde have gjort Forholdene bedre, end de ere nu. Dette, at jeg kan glæde mig over, at Forslaget er kommet frem, og for saa vidt ogsaa over den Form, hvori det foreligger, betyder imidlertid ikke, at jeg kan være tilfreds med Enkelthederne i Forsla-